

A SQUACCIAMATÓNE

Ére nu júche che venève fatte, quase sèmbe, da doje squadre de duje, tre, quatte o cchiù uagliúne.

Ogne jucatòre usave nu matunacce che mettéve alèrte, vecíne a quille de l'avete, tutte affelarate, a 'na destanze de 'na decíne de mètre (sta destanze se decídéve prime d'abbejà a jucà).

Ogne jucatòre, vúne apprisse a n'avete, menave nu petróne o nu pízze de matóne pe fà cadè u matóne de nu jucatòre de l'ata squadre, si ngarrave putéve terà n'ata vóte.

U jucatòre d'u matóne che ére state ammuccate ("múrte"), mettéve 'a préte o u mizze matóne sópe o "múrte" e aspettave che quacche cumbagne u salvave.

Quanne nu jucatòre menave a préte o u mizze matóne, putéve fà doje cose: o accogghje e ammuccà u matóne de n'atu jucatore o accogghiye u matóne "múrte" pe salvà u cumbagne.

Si u jucatòre veneve salvate, addrezzave u matunacce e cundunuave a jucà.

Vengéve 'a squadre che ammuccave tutte i matúne de l'ata squadre.